

[Industriministeren]

det problem, der rejses. Det samme gælder hr. Hahns indlæg, som jeg takker for.

Jeg synes nok, at hr. Barsøe-Carnfeldt slap lidt nemt uden om, at der jo unægtelig også er nogle forbrugere i pengeinstitutterne. Der er både nogle indskydere og nogle lånere, og så er der endelig også nogle pengeinstitutter, som har opbygget et ganske imponerende renommé for soliditet. Jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet kan nå frem til en større enighed med hr. Barsøe-Carnfeldt om, at også disse problemer nødvendigvis må tilgodeses.

Så skal jeg sige til hr. Ellemann-Jensen, at hans bemærkninger om, at vi med denne lovgivning skaber grund for et gråt marked, ikke forekommer retfærdige. Jeg håber og tror, at hr. Ellemann-Jensen nu som tidligere vil være beredt til at gennemføre den lovgivning, vi til stadighed stiller forslag om for at forhindre dette grå marked. Vi har klarlagt nogle love på dette område, og jeg fortsætter – det tror jeg hr. Ellemann-Jensen er klar over – meget gerne og ser med glæde hen til partiet venstres støtte på dette område. Jeg forstår, at der er en vis usikkerhed om venstres synspunkter. Jeg mærkede mig især den kritik, hr. Ellemann-Jensen fremførte af, som han sagde, konservative synspunkter. Jeg håber, det er en holdning, der ikke bare gælder dette lovforslag, men er mere generel.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg synes, jeg er nødt til at sige til ministeren, at vi måske nok har fælles målsætninger, når det drejer sig om at undgå grå og sorte markeder, men at vi unægtelig ser vidt forskelligt på årsagerne til, at sådanne markeder opstår, og dermed også på mulighederne for at begrænse dem. Ministeren vil gerne regulere, lave kontrol, lægge stramme rammer. Vi tror på, at det netop er denne dybtgående kontrol og de stramme rammer, som medfører, at livet finder sine egne veje, som man siger, og at de grå markeder opstår.

Jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan få en saglig diskussion af, hvorvidt det virkelig er nødvendigt med yderligere kontrol på det område, der styres af de pengeinstitutter, som ministeren med fuld ret giver så megen ros, om det virkelig er nødvendigt at lægge så mange yderligere bånd på deres muligheder for at agere, at man der-

med risikerer, at andre »propper op« de steder, vi ikke har øjnene rettet på.

Industriministeren (Erling Jensen):

Det væsentligste for mig i hr. Ellemann-Jensens indlæg nu er hans – håber jeg – oprigtige ønske om en saglig debat. Den vil som sædvanlig finde sted fra min side, og hvis det også er tilfældet fra hr. Ellemann-Jensens side, tror jeg, vi når et resultat, som også jeg kan være tilfreds med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om mål og vægt (metrologi).
(Lovforslag nr. L 55. Fremsat 20/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lerke (S):

Jeg skal på socialdemokratiets vegne anbefale det foreliggende lovforslag. Lovforslaget beskæftiger sig med en problemkreds, der kan forekomme meget teknisk, men der er betydelige samfundsmæssige interesser knyttet hertil. Metrologi betyder læren om at måle.

Den moderne industriudvikling og den avancerede teknologi, men også forbruget af masseproducerede og massepakkede varer har medført, at der er knyttet store erhvervs-mæssige og forbrugermæssige interesser til metrologien. Danmark tiltrådte i 1875 meterkonventionen, og der blev igangsat forarbejder til den lov om mål og vægt, der med re-

[Lørke]

visioner har været gældende frem til i dag. Lovens område var vareomsætningen, og den opererede med måleenheder, der i høj grad hører dagligdagen og dagligsproget til. Kravene til nøjagtighed var også af en helt anden karakter end dem, der stilles i dag.

I det århundrede, der er gået, siden grundlaget for den nuværende lovgivning blev lagt, er der sket en stærk udvidelse af antallet af måleenheder. Det har skærpet kravene til såvel erhvervslivet som den offentlige laboratorie- og forskningsindsats. Den nye tids skærpede krav til energi- og miljøpolitik viser også, at der nu er behov for målinger af en art og natur, som den gamle lovgivning om kilogram og meter slet ikke har taget højde for.

Det foreliggende lovforslag bygger i alt væsentligt på arbejdet i et af industriministeriet nedsat udvalg, der i juni i år afgav sin betænkning. Der er to væsentlige nydannelser:

Nedsættelse af et metrologiråd. Det skal bestå af personer, der repræsenterer erhvervs-, forbruger- og samfundsinteresser. Metrologirådet skal efter bemyndigelse fra industriministeren udfylde rammeloven med henblik på fastsættelse af måleenheder osv.

Desuden etableres et dansk institut for fundamental metrologi. Den fundamentale metrologi er den grundforskning, der udføres inden for områder, Danmark er sattet agterud på i international sammenhæng. Dette påvirker igen vort omdømme og dansk industris konkurrenceevne. Der opereres jo nu med så fine tolerancer i de avancerede industrier, at evnen hertil er en væsentlig konkurrencefaktor.

Lovforslaget er en tilpasning til både nationale og internationale krav, og jeg skal hermed anbefale det.

Dyremose (KF):

Vi beskæftiger os med en lov, der har været stabil. Man startede forberedelserne i 1875, fik en lov i 1907, dens principper gik igen i loven af 1950, og den har så holdt til i dag. Så umiddelbart må man vel sige, at det kan være rimeligt at se på, om der er behov for en modernisering.

Jeg vil starte med at erklære mig meget enig i en del af industriministerens fremsættelsestale, hvor industriministeren siger, at

det er af afgørende betydning for vor eksport og vor industri, herunder for antallet af arbejdspladser, at vi kan klare de måletekniske opgaver, der er forbundet med en ordrealisering på avanceret teknologi. Jeg synes, det er et rigtigt synspunkt. Jeg tror, det er vigtigt for Danmark som et moderne industrisamfund, at vi i forbindelse med en lov om metrologi lægger meget stor vægt på netop hensynet til erhvervslivet, og derfor må vi vel, når vi skal vurdere forslaget, tage udgangspunkt i, hvordan erhvervslivet vurderer situationen i dag.

Dér er det mit indtryk, at ministeren har en fornemmelse af, at man er lidt mere tilfreds, end man i virkeligheden er. Det er mit indtryk fra mange virksomheder inden for denne branche, hvor der kræves godkendelser osv., at de er meget utilfredse med justervæsenet og med Dantest. Man siger, det er for langsommeligt, det er for dyrt. Nu kan man jo altid diskutere, hvor hurtigt eller hvor langsomt noget sådant skal gå, og hvor billigt det kan gøres, men det er vel klart, at målet for en ny lov må være, at det i hvert fald skal blive bedre i fremtiden, end det har været i fortiden. Det skal gå hurtigt med typegodkendelser; og det skal helst være billigt. Da må man spørge sig selv, om det lovforslag, vi har fået forelagt, også kan sikre, at det bliver hurtigt og billigt.

Vi har fået en betænkning, og ifølge den skulle der ikke være ret store problemer. Det samme giver ministeren indtryk af i fremsættelsen. Men vi har også modtaget et brev fra Vægtforeningen. Vægtforeningen repræsenterer ca. 80 pct. af omsætningen i branchen og 23 virksomheder. Denne vægtforening er noget mere kritisk over for situationen, end ministeren er i sin fremsættelsestale og i bemærkningerne til lovtæksten. Vægtforeningen skriver i et brev bl. a., at problemerne, som branchen møder med hensyn til forvaltningen af den nuværende lovgivning, består i en alt for rigoristisk, sendrægtig og vilkårlig behandling af typegodkendelser. At prisen for typegodkendelser af en simpel elektronisk vægt er steget fra nogle få tusinde kroner for få år siden til nu 20.000-30.000 kr., er blot et af resultaterne af dette. Man siger senere, at man har søgt gennem samtaler med såvel justervæsenets direktør som industriministeren at skabe forståelse for, at forvaltningen af den nuværende lovgivning er helt uaccep-

[Dyremose]

tabel, ligesom man har forsøgt at forklare, at væsentlige elementer i det nye forslag vil bevirke en endnu mere rigoristisk, bureaukratisk, langsom og kostbar typegodkendelsesprocedure.

Jeg kan ikke vurdere i dag, om det er korrekt. Jeg kan heller ikke vurdere, om ministeren har ret, når han siger, behandlingen ikke er langsom, men jeg kan altså konstatere, at en forening, der repræsenterer 80 pct. af omsætningen inden for en af de brancher, der bliver berørt af lovforslaget, er meget kritisk. Det vil sige, at der i hvert fald er god grund til, at vi i udvalget ser nøje på, hvor hurtigt vi kan sikre typegodkendelser i henhold til den nye lov.

Jeg vil også meget gerne, at vi i udvalget ser på forholdene i Norge, for Vægtforeningen henviser også til, at man i Norge har et helt andet system, hvorefter man normalt kan komme igennem med en typegodkendelse på maksimalt 3½ måned, mens det i Danmark typisk varer omkring halvandet år. Hvis det er et rigtigt udsagn, så er det klart, at dansk industri bliver stillet dårligere end norsk industri, for hvis to producenter i Danmark og Norge cirka samtidig får den samme idé, kan den norske producent få den typegodkendt et år før den danske, og så kan man indføre den på det danske marked og tage markedsandel fra den danske virksomhed.

Hvis hensynet til industrien skal veje tungt, er der behov for, at vi sikrer, at typegodkendelserne bliver hurtige og effektive, sådan at vi kan være konkurrencedygtige.

Lennart Larson (V):

Venstre finder det rimeligt, at loven om mål og vægt nu tages op til revision. Jeg vil for så vidt hellere bruge undertitlen: metrologi. Den gældende lov er hovedsagelig baseret på krav til vareomsætningen, og den er ude af trit med udviklingen på det automatiske område. Der er således behov for en nytænkning, når man skal udarbejde et lovforslag på dette område.

Jeg finder for så vidt ikke lovforslaget vanskeligt at forstå, men den substans, der er i det, den materie, der er i det, og det, vi skal behandle, som jo er meget komplekst. Lovforslaget er en rammelov, en rammelov med op til 25 bemyndigelser til ministeren, og det

er vel nok her, vores betænkelighed begynder at sætte ind, for der er for så vidt ikke nogen ankenmuligheder eller bekendtgørelsesmuligheder eller cirkulæremuligheder for at følge med i, hvorledes disse bemyndigelser egentlig administreres. Det skal da ikke være nogen hemmelighed, at vi på en lang række andre områder ikke har følt os særlig tilfredse med disse rammelove, for vi kan ikke spå om vejret, vi ved ikke, på hvilken måde man egentlig behandler disse bemyndigelser. Derfor vil vi gerne være med til at drøfte i erhvervsudvalget, om vi har nogle muligheder for at følge med i den udvikling, der sker her.

Det er rigtigt, som hr. Dyremose sagde, at der er gode ting i forslaget, men der har også været udtrykt betænkeligheder. Jeg skal ikke gentage alle de betænkeligheder, som hr. Dyremose her kom ind på, men kun sige, at det er væsentligt, at fabrikanter og forbrugere og det udvalg, der arbejder, har et snævert samarbejde, og at man får lavet noget funktionelt.

Det kan jo opfattes som at skyde gråspurve med kanoner, hvis f.eks. det at typegodkende en vægt, der koster 15.000 kr., skal koste 30.000 kr. og måske tage op imod det meste af et år. Det kan ikke være rimeligt, særlig ikke når det drejer sig om selvjusterende og selvkontrollerende måleinstrumenter. Men det er klart, at der skal ske både forskning og udvikling, og det er nødvendigt for dansk industri og dansk beskæftigelse, at vi følger med i dette.

Før i tiden, med den ældre lovgivning om mål og vægt, var det vel sammenligningen mellem metersystemet og det engelske system, som gav de største vanskeligheder, men nu er bl. a. hele energiområdet kommet med ind i billedet, hvor vi taler om kalorier, petajoule, megawatt, joule pr. sekund og en lang række andre nye måleenheder. Det er ikke sådan lige at gå til, når man skal finde ud af, hvilke bestemmelser der gælder, og hvilken måde man skal arbejde på, hvad det er rimeligt, og hvad der kan være urimeligt.

For ligesom at belyse, hvad jeg mener med dette, kunne jeg tænke mig at henvise til en undersøgelse, der har været foretaget i Europa sidste år, hvor man skulle prøve at undersøge, hvad det egentlig kostede at måle en varmemeforbrugers forbrug. Den undersøgelse blev foretaget i 6 europæiske lande, og et af stederne var Odense. Forskellen på priserne

[Lennart Larson]

var 10-15 gange. Det er klart, det mange gange er meget vanskeligt at overskue, når man laver en måleenhed, som skal kontrollere selve målet. Skal målingen være meget nøjagtig, kan man måske komme til at give 2.000-3.000 kr. for noget, som man har sparet 100 kr. på. Det er væsentligt, at vi ser på disse ting i udvalget, og det er væsentligt at få indkaldt de organisationer, som forstår sig på alle områder af de nye måleenheder. Vi må have et meget sagligt udvalgsarbejde for at se, hvilke muligheder vi har.

Rahbæk Møller (SF):

I overensstemmelse med vores stilling i første samling i år skal jeg give tilsagn om et velvilligt udvalgsarbejde.

Lawaetz (FP):

Det er sket, at socialdemokratiet bliver nervøst, hvis fremskridtspartiet er enig med dem om noget - det gælder nu nok mere arbejdsministeren end industriministeren - men jeg må sige, at i dag er jeg ret så enig med industriministeren. Jeg tror, det er en nødvendig lov og en praktisk ting, der skal gennemføres. At man i praksis laver statens metrologiråd og nedlægger to andre organer, justervæsenet og metrologiudvalget, tror jeg egentlig er en meget god idé. Man forenkler det.

Industriministeren siger, at det vil koste netto 10,1 mill. kr. Det er der ikke så meget at gøre ved. Jeg synes, det er fornuftigt, at det bliver lagt ind under teknologistyrelsen, som fungerer helt godt i forvejen.

Det er et meget teknisk betonet lovforslag, som jeg skal skåne tilhørerne for at gå nærmere ind i. Jeg vil bare lige pege på, at noget af det vigtigste måske er toleranceproblemet. Her står vi i og for sig svagt i Danmark, men den ene industri efter den anden må begynde at arbejde meget seriøst med dette problem. Sådan nogle ting kommer vi til at se på i udvalgsarbejdet.

Det er nævnt, at instituttet for fundamental metrologi skal være en selvejende institution. Man kan altid diskutere, hvad der egentlig er det fornuftigste, og hvad man i dette tilfælde kommer til at forstå ved en selvejende institution. Det vil jeg gerne komme lidt tilbage til under udvalgsarbejdet. Man kan diskutere, under hvilken form det

fungerer bedst. Der må jo også blive tale om en vis fastsættelse af de indtægter, der kommer. Her tænker jeg på, hvad tidligere talere også har været inde på: nogle afgifter for forskellige ting. Om det skal lægges over til en selvejende institution, eller det skal være en statsinstitution, kan vi tage op i udvalget.

Vi vil i hvert fald gå ind i drøftelserne og kan altså i dette tilfælde tilslutte os en idé fremsat af industriministeren.

Hahn (CD):

Forslaget om mål og vægt, lovforslag nr. L 55, kan jeg ikke anbefale i dets nuværende form.

Tiden kræver sikkert nytænkning i vor teknologiske tidsalder, og oprettelse af et metrologiråd undgår vi vel næppe, men jeg er noget betænkelig ved dets beføjelser. Der findes i dag ca. 100 vejere og målere fordelt rundt om i landet. Jeg er bange for, at man kvæler vejterne og målerne i de små områder og i stedet får for mange i de store områder.

Jeg er glad for, at forslaget vil blive behandlet grundigt i udvalget, således at vi her kan gå detaljerne igennem. Selv om væggtold i dag er afskaffet, har vejere og målere stadig stor betydning i såvel den nationale som den internationale handel.

Jeg skal ikke her spille tingets tid med oplæsning af ankomne breve - det har én ordfører jo allerede fundet anledning til. Jeg vil med stor interesse deltage i den videre behandling i udvalget, og her kan vejernes og målernes formand sikkert også blive hørt.

Janne Normann (RV):

Vi synes som tidligere, at det er rimeligt at revidere loven. Det ser ud, som om lovforslaget udelukkende har betænkningen som grundlag. Det er bemærkelsesværdigt, at både bemærkninger og fremsættelsestale faktisk har samme sprogbrug som betænkningen. Man skulle næste tro, at det var ministeren, der også havde taget sig tid til at skrive betænkningen.

Det er et meget teknisk lovforslag, og jeg glæder mig til en nærmere gennemgang af det, men vil bare i denne omgang pege på mindretalsudtalelserne om vejere og målere, som findes side 30 og side 190 i betænkningen. Dem synes jeg det er temmelig vigtigt at vi får kigget nærmere på, ligesom vi også

[Janne Normann]

skal lytte til indvendingerne fra Vægtforeningen imod lovforslaget.

Endelig er det radikale venstre aldrig begejstret for ret mange bemyndigelser til ministrene. Det er muligt, at dette område er så teknisk, at vores skepsis over for bemyndigelser bør være mindre her end ellers, men normalt kan vi ikke lide de mange bemyndigelser. Dem vil vi altså også se på med skepsis.

Men i det store og hele tror jeg, vi kan nå et godt resultat.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi kan i det væsentlige tilslutte os lovforslaget.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for en meget velvillig modtagelse af dette lovforslag. Jeg skal måske især takke for, at alle ordførere – på nær en enkelt – synes at have øje for det perspektiv, der ligger i den udvikling, vi her taler om.

Der var en enkelt ordfører, hr. Dyremose, der syntes mig at koge problemet om hensyntagen til erhvervslivet ned til et spørgsmål om hensyntagen til dem, der producerer vægte. Jeg kan bekræfte, at jeg også mener, der skal tages hensyn til denne gruppe, selv om jeg som en enkelt anden, der fik ordet her, ikke mener, at det er tiden og stedet til at diskutere et brev, der vedrører administrationen af den nuværende lovgivning.

Det, vi ser for os her, er jo noget langt mere vidtgående. Det er spørgsmålet, som hr. Lawaetz var inde på, om vi kan skabe en så fintmærkende lovgivning, også i et samarbejde med videnskaben, at vi kan bistå ikke mindst dansk industri i at nå frem til de usandsynlig små, nøjagtige tolerancer, der er forudsætningen for, at vi fortsat kan placere os i det høje teknologiske område på verdensplan.

Der er mange andre elementer, som gør denne lovgivning nødvendig, og som gør, at en række industrivirksomheder vil være dybt interesserede i det baggrundsmateriale, dette nye teknologiske institut kan skabe. På den baggrund skal jeg som sagt generelt takke for en meget velvillig behandling.

Jeg skal sige til hr. Hahn og fru Janne Normann, som helt naturligt nævner den mindretalsbetragtning, der vedrører vejere og

målere, at det er klart, at det spørgsmål må vi diskutere i udvalget. Det, jeg godt vil slå fast allerede nu, er, at enhver vejer og måler, som det erhvervsliv, der skal anvende vejning og måling, finder i besiddelse af den nødvendige apparatur og den nødvendige ekspertise, fortsat vil kunne finde anvendelse i dette system.

Dyremose (KF):

Jeg ved da godt, at ministeren ikke kan lide at modtage kritik af de lovforslag, han fremsætter. Men det er ikke rigtigt at dreje det derhen, at det betyder, at vi andre ikke har sans for perspektivet. Det er netop et spørgsmål om, at hvis vi skal have det perspektiv, at dansk industri skal være konkurrencedygtig, så må vi også have bestemmelserne konkretiseret, sådan at danske industrivirksomheder kan være sikre på, at de kan være lige så hurtige og lige så effektive som de konkurrenter, de har i udlandet. Derfor er det ikke nok med de pæne ord om, at man vil hjælpe industrien. Det er ikke nok med, at man siger, at dette skal være til fordel for industrien. Vi må også sikre os i konstruktionen, at det bliver det.

Jeg valgte et eksempel, for de konkrete eksempler er trods alt dem, der viser, om vores love virker i praksis. Jeg valgte et problemområde ud for at illustrere, at det ikke er nok, at vi her i folketinget af begejstring for, at der er nogle, der er blevet enige om et eller andet, bare blåstempler det med små, korte bemærkninger om, at vi synes, vi skal gøre noget. Vi er nødt til at se på de praktiske konsekvenser af lovgivningen, og vi er nødt til at se på den række af sager, hvor man har forsinket ny udvikling, fordi man har foreskrevet en bestemt teknologisk løsning.

Jeg har haft lejlighed til at diskutere med andre ministre en taxametersag, hvor man forsinkede en nyudvikling af et dansk produkt, fordi man stillede krav om en bestemt mekanisk løsning i stedet for at gøre det, man selvfølgelig skulle, nemlig kræve noget om, hvilken funktion det pågældende apparat skulle udfylde. Derfor er det et af de hovedemner, som jeg mener vi skal tage op.

Vi kan ikke forudse alle de konkrete tekniske løsninger, men vi kan prøve at se på, hvordan man opfylder de funktionelle behov

[Dyremose]

for produkterne, og hvordan vi sikrer industrien, at det sker på en hurtig og effektiv måde, sådan at det ikke bliver en hindring for industrien – det, som industriministeren her hævder skal være det modsatte.

Industriministeren (Erling Jensen):

Det, jeg kritiserede hr. Dyremose lidt for, var, at hr. Dyremose i sit første indlæg og nu i sit andet næsten udelukkende koncentrerede sig om den hidtidige lov og ikke om perspektiverne i den kommende. Jeg forstod, at hr. Dyremose nu til allersidst var i den grad i bekneb for argumenter, at han også inddrog sit forhold til andre ministre i behandlingen af denne lovgivning. Men til syvende og sidst fik hr. Dyremose i en enkelt sætning sagt, at også han er klar over de perspektiver, der ligger i denne lovgivning, og det er jeg i hvert fald taknemlig for.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Jeg synes, at ministeren lige skal være opmærksom på, at måleinstrumenter, som sidder i taxametre, faktisk ligger inden for denne lovs område, selv om der tidligere har været nogle godkendelser, som ligger hos andre ministre. Det er bl.a. noget af det, vi skal have set på.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg synes, hr. Dyremose lige skal være opmærksom på, at han selv i sit indlæg sagde, at dette var noget, han havde drøftet med andre ministre. Hvis hr. Dyremose mener, at det er noget, han skal drøfte med mig, så ved hr. Dyremose, at han altid er velkommen, også fremtidig.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

I henhold til den tidligere lov var der nogle af disse godkendelser, som lå under andre ministre, og derfor drøftede jeg dem med dem. Jeg mener også, det vil være hensigtsmæssigt, at vi får det koordineret, sådan at der sker en samordning. Det var derfor, jeg ikke kritiserede den del af forslaget – ud over, at det måske er for dyrt. Det skal vi også have set på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om en rejsegarantifond.

(Lovforslag nr. L 56. Fremsat 20/1 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Mette Groes (S):

Vi synes, det er et godt lille lovforslag. Det forbedrer forbrugernes stilling på rejseområdet, og det er vi tilhængere af. Vi vil anbefale lovforslaget.

Collet (KF):

I vort parti har vi tidligere fremhævet det u hensigtsmæssige i forbrugerbeskyttelse ved hjælp af fondsdannelse. I henhold til denne rejsegarantifondslov betaler de pæne og ordentlige firmaer for de useriøse. Ved en forsikringsordning, som vi foretrækker, vil notorisk useriøse bureauer skulle betale meget høje præmier – eventuelt ville de ikke kunne få nogen forsikring.

Ved en fondsdannelse vil useriøse bureauer kunne indbetale 200.000 kr., tegne 300 rejser og gå konkurs. Det vil de kunne gøre flere gange og tjene på det.

Eksistensen af en sådan fond fremkalder efter vor opfattelse de forhold, som den er konstrueret til at forhindre. Vi vil derfor se med stor betænkelighed på den videre behandling af dette lovforslag.

Svend Heiselberg (V):